

РЕШЕНИЕ

№ 227

гр. Троян, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРОЯН, П-РИ СЪСТАВ - ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Ив. Иванова

при участието на секретаря Емилия П. Петрова
като разгледа докладваното от Светла Ив. Иванова Гражданско дело № 20214340100065 по описа за 2021 година

Производство по делото е образувано по искова молба от Р. П. С., ЕГН: ***** с настоящ адрес в *** и постоянен адрес в ***, чрез адв. Б. Б. Д. от ЛАК, срещу „***“ ЕООД с ЕИК: ***, представлявано от управителя М. А. за заплащане на сумата 8521.46 за положен извънреден труд в почивни и празнични дни за периода от 24.09.2019г. до 16.06.2020год.

Ищецът претендира заплащането на възнаграждение за положения от него извънреден труд както следва: за периода от 24.09.2019 год. до 30.09.2019год. в размер 142,10 лева; от 01.10.2019 до 31.10.2019 год. в размер 544,86 лева; от 01.11.2019год. до 30.11.2019год. в размер 394 лева; за периода от 01.12.2019год. до 31.12.2019год. в размер 470,67 лева; за периода от 01.01.2020год. до 31.01.2020год. в размер 566,16 лева; за периода от 01.02.2020год. до 29.02.2020год. в размер 884,32 лева; за периода от 01.03.2020год. до 31.03.2020год. в размер 894,36 лева; за периода от 01.04.2020год. до 30.04.2020год. в размер 542,28 лева; за периода от 01.05.2020год. до 31.05.2020год. в размер 540,50 лева; за периода от 01.06.2020год. до 16.06.2020год. в размер 280,30 лева, за положен извънреден труд 6 часа в работни и по 4 часа в почивни дни, изчислен при договорено трудово възнаграждение в размер 613, 00 лева за осем часа работен ден в периода от 24.09.2019год. до 1.02.2020год. и от 01.05.2020год. до 16.06.2020год. и при 4 (четири) часа работен ден в периода от 01.02.2020 год. до 01.05.2020 год. при доуговорено възнаграждение от 307 лева, заедно с дължимите, но не начислени осигурителни вноски и данък върху тях и

лихвата за забава на изплащането им, считано от падежа на всяко месечно трудово възнаграждение.

В исковата молба се твърди, че по силата на Трудов договор № ***г. , сключен на основание чл.67, ал.1 ,т.1 от КТ, във вр. с чл.70, ал.1 от КТ ищецът бил назначен при ответника на длъжността „***“, с пълно работно време 8 часа и с основно трудово възнаграждение 613,00 лева.

Сочи, че за периода от 29.09.2019год. до 31.01.2020 год. работил на пълно работно време - осем часа на ден, с месечно трудово възнаграждение в размер 613,00 лева, а от 01.02.2020 год. до 01.05.2020 год. работил 4 часа дневно, с месечно трудово възнаграждение в размер 307 лева.

Твърди, че от 01.05.2020 год. до прекратяване на трудовия договор на 16.06.2020г. на основание чл.328 ал.1, т.12 КТ отново работил на пълнен осем часов работен ден с посочено в трудовото досие възнаграждение от 613 лева на месец. Излага, че е съвместявал за същия работодател допълнително работа като търговски представител, защото е предавал стоки от работодателят и е получавал пари и подписани от клиентите му документи за приетата стока, като той, от името на работодателя подписвал документи за доставена стока. Твърди, че ищецът е съвместявал и трета трудова функция: товарил е стоката от склада на работодателя си в товарния автомобил и я разтоварвал до вратата на клиента по указание на работодателя си.

Ищецът претендира на основание чл.262, ал.1 от КТ заплащане на извънреден труд, като твърди, че е полагал такъв за периода от 24.09.2019год. до 16.06.2020 год. в общ размер 8330,41 лева, като се претендира и обезщетение за забавено изплащане на възнаграждението, дължимо от съответния месечен падеж в общ размер 724,32 лева, която претенция е заявена с молба вх.№1238 от 05.05.2021г. по описа на ТРС, в изпълнение на дадени от съда указания.

Ищецът твърди, че не е включван от работодателя в график за полагане на извънреден труд по силата на който служителите и работниците е трябвало да бъдат на работа през тези дни, нито са водени книги за извънреден труд в предприятието на ответника.

Моли да бъде постановено решение, по силата на което „***“ ЕООД,ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от управителя М. Х. А. да заплати на Р. П. С.,ЕГН: ***** с настоящ адрес в *** и постоянен адрес в *** , възнаграждение в размер 8330,41 лева за положен извънреден трудот 1378 часа в работни дни и 152 часа в почивни дни, или общо 1530 часа извънреден труд положен в периода от 24.09.2019год. до 16.06.2020 год., както и обезщетение в размер 724,32 лева за забавено плащане на положения извънреден труд в периода от 24.09.2019год. до 16.06.2020 год.

В с.з., ищецът представляван от упълномощения адв.Д., поддържа исковата молба. На основание чл.214 от ГПК прави искане за изменение на исковете в следния смисъл: На основание чл.262, ал.1 от КТ претендира

заплащане на извънреден труд за периода от 24.09.2019 год. до 16.06.2020 год. в общ размер на 6514.86 – шест хиляди петстотин и четиринадесет лева и осемдесет и шест стотинки, както и сумата от 558.74 – петстотин петдесет и осем лева и седемдесет и четири стотинки, представляваща обезщетение за забавено плащане за претендирания период.

Претендира разноски в производството.

Ответникът е депозирал писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК, чрез упълномощен защитник – адв.Ц. А. от АК-Ловеч. Счита исковите за допустими, но неоснователни. Не оспорва, че ищецът е работил в ответното дружество, не оспорва, че трудовото му правоотношение е било прекратено.

В хода на производството, ответното дружество „***“ ЕООД с ЕИК: *** е обявено в несъстоятелност, представлява се от назначен синдик – Й. С. Т..

В с.з., за редовно призованият ответник не се явява представител.

Троянски районен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че ищецът е работил на трудов договор, сключен с ответното дружество на длъжност „***“, съгласно Трудов договор №***г. , сключен на основание чл.67, ал.1 ,т.1 от КТ, във вр. с чл.70, ал.1 от КТ. Не се оспорва обстоятелството, че трудовото правоотношение е прекратено на соченото обстоятелство – поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Не се оспорва обстоятелството, че ищецът е управлявал служебен автомобил с рег.№ ***.

Установи се, че по силата на сключеният трудово договор, работно време е определено на 8 часа; Основно месечно възнаграждение - 613,00 лв.; Периодичност на изплащане на трудовото възнаграждение - до 25-то число на следващия месеца; Допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 0,6% за всяка година трудов стаж при настоящия работодател; Основен платен годишен отпуск по чл.155 от КТ - 20 работни дни; Срок на предизвестие за прекратяване на трудовия договор - 30 дни.

Установява се, че със Заповед № 11/15.06.2020 г., трудов договор № *** г. е прекратен.

За установяване на спорни по делото обстоятелства са събрани гласни доказателства, посредством разпит на свидетелите: М. Х. П., Н. Ц. И. и С. Д. Д..

От показанията на свид. П. се установява, че в задължение на *** влиза натоварване на камиона, а при доставка на адрес и разтоварване на стоката. Обикновено имали по два двойни курса през седмицата и един единичен. Двойният курс означавал, че не се прибират вкъщи, а спят някъде по маршрута на доставяне. Установява се, че всички камиони имали GPSустройства, които отчитат местоположението във всеки един момент, скоростта, с която се движи превозното средство. Зареждали гориво със

служебни карти, които били строго индивидуални към съответният камион. При доставка на стоката на всеки адрес, ***те изготвяли приемо-предавателни протоколи. Освен ***, били и материално отговорни лица, защото не малка част от клиентите плащали в брой, а на база документите които получавали от фирмата - фактурите, разписаните документи за съответните сумите и самите суми, те отчитали в счетоводния офис на фирмата. Работният ден по принцип бил не по-малко от 14ч., като приключвал след 18:00, 19:00, 20:00 часа. Организацията на работа предвиждала ако се работи в събота, „... то неделята и понеделника ни се считат за почивни дни. В така наречените почивни дни ние имаме задължението да ходим да мием бусовете отвън и вътре.....Миенето на камионите ставаше винаги за сметка на нашите почивни дни, не в работни дни официално...“, като продължителността на обслужване на камиона е траела около 4 часа.

От показанията на свид. И. се установява, че имало курсове, при които се налагало сутрин да се тръгва около 04:00-04.30 часа и „...обикалям, примерно Търново, Русе и вечерта се прибирам тука, отчитам се с документи....., като доста пъти е било, че не сме се и отчитали, защото се прибираме по-късно от курс, парите остават в нас и фактурите, а на другия ден сутринта се отчитаме. Или ако е било събота, също....“. При двойните курсове „...тръгва се примерно от тук до Варна, обикалят се села и градове. Аз много често спях в Добрич, вечерта късно 21:00-22:00 часа прибирам се в Добрич и спя в хотела. На другия ден обикалям селата около Добрич и ходя до Силистра, а вечерта се прибирам, може и в 21:00 часа, може и 22:00 часа. .... Знаехме предварително кога ще имаме двойни курсове. ...“. Твърди, че работният ден продължава около 14 часа, като за тези часове извънреден труд не са им заплащали „...Даваха ни заповед за командировка. Книга за извънреден труд не съм виждал...“. Твърди, че продължителността на обслужване на камиона е траела около 4 часа.

От показанията на свид. Д. се установява, че е работила в „***“ ЕООД като „***“. Обяснява организацията на работа, а именно: Постъпилите поръчки през онлайн магазина на фирмата се обработвали от съответните служители, след което отиват в отдел „доставки“, а от там, в складовото пространство на фирмата, където биват разпределени от диспечери. Твърди, че *** имали задължение да подредят стоката в камиона точно по ред на адресите, тъй като те носят отговорност за стоката. Определя работата в дружеството като „сезонна“, тъй като се правели различни кампании :“... „черен петък“, по Коледа и по Великден ....“. Твърди, че „... събота и неделя не работи администрацията...“, като предполага, че и *** не са работили. Заявките, които постъпвали събота и неделя, се обработвали в първия работен ден – понеделник. Заявява, че знае за така наречените двойни курсове при по-далечни дестинации, но „...всеки един от двата дни *** получава дневни, сума, която е предоставена за нощувка и съответно, ако е пътувал на такъв двоен курс, имало е дни, в които доставя само в рамките на гр.Троян, което е

не повече от час...“Твърди, че е имало бонусна система за ***, която се определяла „... спрямо това как са поддържани превозните средства, дали превозното средство е правило икономия на горивото, тоест е харчило по-малко от производствено зададените количества...“. Имали са задължение да измиват камиона всяка седмица. Не знае, дали има ведомости и дали се е водила книга за извънреден труд.

Поради констатирани противоречия в показанията на свид.Д. и свидетелите - П. и И., съдът е реализирал при условията на чл.192 ГПК очна ставка между тях, в проведеното на 13.04.2022г. открито с.з. досежно обстоятелството: „Работило ли е предприятието в съботен ден така, че ищецът и разпитаните свидетели да получат камионите си, да ги върнат в предприятието на работодателя, да ги натоварят със стока и да получат за тази стока необходимата документация?“, както и „Дали е работил ищецът в съботен ден?“.

Според свид.Д. „... Нямам спомен да е работил ищеца и свидетелите в събота. Аз не съм работила в събота, така че, ако е имало някаква такава ситуация, тя не е стигнала тази информация до мен. Затова твърдя, че не се е работило...“.

По делото е предоставена от „***“ АД справка за автомобил с рег.№***, за който не се спори, че е управляван от ищеца Р. С..

По делото е прието основно и допълнително заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, които съдът кредитира изцяло, като ги счита за компетентно изготвени. Според заключението на вещото лице се установява, че на 24.09.2019 г. е сключен трудов договор между „***“ ЕООД с ЕИК: ***, представлявано от управителя М. Х. А. и Р. П. С. с ЕГН: **** на основание чл.70, ал.1, във връзка с чл.67, ал.1, т.1 от Кодекса на труда- безсрочен, със срок на изпитване от 6 месеца в полза на работодателя, при 8 часов работен ден, с основно месечно възнаграждение - 613,00 лв.

Установено е, че трудовото възнаграждение се изплаща до 25-то число на следващия месеца, като на работника се дължи допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 0,6% за всяка година трудов стаж при настоящия работодател. Съгласно договора, платеният годишен отпуск по чл.155 от КТ е 20 работни дни, а срокът за предизвестие за прекратяване на трудовия договор е 30 дни.

Установено е, че във Заповед № 11/15.06.2020 г., с която е прекратен трудов договор № *** г. са посочени следните обезщетения: На основание чл.220, ал.1 от КТ - /за срока на не спазено предизвестие/ - един месец; На основание чл.224, ал.1 от КТ - /за неползван платен годишен отпуск/ -5/пет/ дни.

Експерта е констатирал, че за периода на действие на трудовия договор, а именно от 24.09.2019 г. до 15.06.2020 г., на ищецът Р. П. С. са начислени

суми за трудово възнаграждение за действително отработени дни и ползван платен годишен отпуск в общ размер на 4394,61 лв. Установено е, че допълнително са начислени във ведомостта за м.06.2020 г. възнаграждение в размер на 817,33 лв., представляващо сумата за не спазено предизвестие в размер на 613,00 лв. и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 204,33 лв..

Експертизата е изчислила за броя на извънредните часове за положеният от Р. П. С. извънреден труд за всеки месец през периода от 24.09.2019 г. до 16.06.2020 г. при 14/четиринадесет/ часа дневно за всеки работен ден от понеделник до петък и по 4/четири/часа в събота в размер на 7867,39 лева, като брутното възнаграждение, което би следвало да бъде начислено за целия период от 24.09.2019 г. до 16.06.2020 г. е в размер на 13535,58 лева, като след приспадане на дължимите данъци за целия период 10660.56 лева.

Установено е, че нетната сума, съгласно представените ведомости за заплати, която е изплатена на ищеца е в размер на 4145.70 лева, като за целият период от 24.09.2019 г. до 16.06.2020 г., при доказаност на исковата претенция остава дължима сума 6514,86 лева.

Експерта не е установил и отчетел получавани от ищеца бонуси, поради липса на документална обосновааност за техния размер.

С протоколно определение от 03.11.2022г. съдът, по искане на ищцовата страна, на основание чл. 214, ал. 1, предл. последно от ГПК е допуснал изменение в размера на предявеният главен иск, като същия бъде намален от 8330.41 лева на 6514.86 – шест хиляди петстотин и четиринадесет лева и осемдесет и шест стотинки, представляващ възнаграждение за положен извънреден труд в периода от 24.09.2019 г. – 16.06.2020 г., както и досежно размера на заявената акцесорна претенция по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, която да се счита предявена за сумата от 558.74 – петстотин петдесет и осем лева и седемдесет и четири стотинки, представляваща обезщетение за забавено плащане за претендирания период.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, достигна до следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 КТ урежда легална дефиниция на понятието „извънреден труд” – това е трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън редовното му работно време, установено по трудовото правоотношение. Извънредният труд по правило е забранен, като за законодателя е ирелевантно дали такъв се полага по изрично разпореждане на работодателя, или поради мълчаливото му допускане. При полагането на извънреден труд съгласно чл. 150 КТ, във вр. с чл. 262 КТ работодателят дължи заплащане на възнаграждение в увеличен размер – според уговореното между страните, но не по-ниско от минималните установени в закона размери.

За да възникне парично вземане за извънреден труд, е необходимо да са се осъществили следните материални предпоставки (юридически факти) – 1. работодателят да е възложил изпълнение на трудовите задължения на работника или служителя извън уговореното работно време или той мълчаливо да е допуснал полагането на труд извън установено по трудовото правоотношение работно време и 2. работникът и служителят ефективно да е престира своята работна сила съгласно нарежданията на работодателя извън установеното в трудовия договор работно време. Задължението на работодателя да заплати трудово възнаграждение при полагане на извънреден труд представлява насрещната престация за извършената от работника или служителя работа по трудово правоотношение. Тя се дължи независимо от това дали при полагането на извънредния труд са спазени законоустановените изисквания. За да възникне задължението на работника или служителя да полага извънреден труд, разпореждането за възлагането му трябва да достигне до знанието на работника. Уведомяването му за необходимостта и времето на полагане на извънредния труд става чрез съобщение по смисъла на чл. 15, ал. 1, изр. 2 НРВПО. Но дори и да не е издаден нарочен акт от работодателя, той дължи заплащане на положения извън установеното работно време труд, в случай че служителят е изпълнявал своите трудови функции в негов интерес и без неговото противопоставяне.

От клаузите в Трудов договор №***г. , се установява, че уговореното между страните работно време е 8 часа.

В хода на производството бяха изискани GPS - данни за движението на автомобила на ищеца, товарителници, данните за приемане и издаване на автомобила, за заявките, за използването на служебната му карта за зареждане с гориво.

От предоставената от „***” АД справка за автомобил с рег.№***, за който не се спори по делото, че е управляван от ищеца Р. С. са посочени съботни дни, в които е правена покупка на гориво от различни бензиностанции в страната, както следва: На 25.01.2020 г., в 07:53:59 часа на бензиностанция „Петрол” в гр.Ивайловград, на същата дата, в 14:02:38 часа е закупил гориво в гр. Рудозем и в 21:14:25 часа на същата дата в Троян на „Деси Ойл” ЕООД. От същата справка се установява, че на 08.02.2020 г. в 11:17 часа на бензиностанция „Петрол” в гр. Ихтиман и в 18:15 часа в гр. Петрич изход София ищецът е заредил гориво за управлението от него служебен автомобил. На 07.03.2020 г. в 16:28 часа в гр. Шумен, ул. „Симеон Велики” № 82, на бензиностанция „Петрол”; На 25.02.2020 г., 11:35 часа на обяд, „Петрол” № 726, а в 18:17 часа на бензиностанция „Петрол” в гр. Габрово изход Севлиево и т.н. От посочената справка е видно, че освен в почивни дни – събота, гориво е зареждано за управлението от ищеца служебен автомобил с рег.№ *** в часови диапазон - много след 17.00 часа и в доста отдалечени населени места от гр.Троян.

От събраните по делото гласни доказателства се установи, че ищецът е

работил 14ч. дневно. В тази връзка, съдът кредитира с доверие показанията на свид. П. и И., като обективни, непосредствени и незаинтересовани, съобразно разпоредбата на чл.172 ГПК, като същите се подкрепят и от събраните в процеса писмени доказателства /предоставената от „***” АД справка/.

Съдът не кредитира с доверие показанията на свид.Д., като намира същите за противоречиви и изолирани от събрания по делото доказателствен материал.

Анализа на събраните писмени доказателства, в това число и допуснатата и приета ССЧЕ води до извод, че за разликата над посоченото в договора работно време, ищецът не е получавал допълнително възнаграждение над договореното основано възнаграждение.

Според вещото лице,броят на извънредните часове за положеният от Р. П. С. извънреден труд за всеки месец през периода от 24.09.2019 г. до 16.06.2020г. при 14/четиринадесет/ часа дневно за всеки работен ден от понеделник до петък и по 4/четири/часа в събота в размер на 7867,39 лева,като брутното възнаграждение, което би следвало да бъде начислено за целия период от 24.09.2019 г. до 16.06.2020 г. е в размер на 13535,58 лева, като след приспадане на дължимите данъци за целия период 10660.56 лева. Съгласно представените ведомости за заплати, нетната сума, която е изплатена на ищеца е в размер на 4145.70 лева, като за целият период от 24.09.2019 г. до 16.06.2020 г. , остава дължима сума 6514,86 лева. Експерта не е установил и отчетел получавани от ищеца бонуси, поради липса на документална обосновааност за техния размер. Експерта не е установил начислени в полза на ищеца възнаграждения ежемесечно, извън договореното основано възнаграждение, т.е. няма начисления за извънреден труд. По делото не са налични доказателства, че в полза на ищеца са договорени и други допълнителни трудови възнаграждения, съгласно чл.13 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата.

Изложените по-горе съображения мотивират настоящият състав да приеме за основателен и доказан предявеният иск за сумата от 6514.86 – шест хиляди петстотин и четиринадесет лева и осемдесет и шест стотинки, представляващ възнаграждение за положен извънреден труд в периода от 24.09.2019 г. – 16.06.2020 г., както и досежно размера на заявената акцесорна претенция по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, която да се счита предявена за сумата от 558.74 – петстотин петдесет и осем лева и седемдесет и четири стотинки, представляваща обезщетение за забавено плащане за претендирания период

С оглед изхода на спора, на основание чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца сторените в производството разноски в размер на 1971.00 лева, съгласно приложен списък по реда на чл.80 ГПК.

Водим от горното, Троянски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.262 от КТ,„***” ЕООД, обявено в несъстоятелност, представляван от назначения синдик Й. С. Т., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** да заплати на Р. П. С., ЕГН: ***** с настоящ адрес в *** и постоянен адрес в *** сумата от **6514.86** – шест хиляди петстотин и четиринадесет лева и осемдесет и шест стотинки, представляващ възнаграждение за положен извънреден труд в периода от 24.09.2019 г. – 16.06.2020г., в едно със законната лихва, считано от 28.01.2021г., до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.86 ал.1 ЗЗД,„***” ЕООД, обявено в несъстоятелност, представляван от назначения синдик Й. С. Т., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** да заплати на Р. П. С., ЕГН: ***** с настоящ адрес в *** и постоянен адрес в *** сумата от **558.74** – петстотин петдесет и осем лева и седемдесет и четири стотинки, представляваща обезщетение за забавено плащане за периода 24.09.2019 г. – 16.06.2020г.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК, „***” ЕООД, обявено в несъстоятелност, представляван от назначения синдик Й. С. Т. , ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** да заплати на Р. П. С., ЕГН: ***** с настоящ адрес в *** и постоянен адрес в ***, направените в производството разноси в размер на **1971.00**/хиляда деветстотин седемдесет и един/лева, съгласно приложен списък по реда на чл.80 ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Ловешки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Троян: _____